

أحكام الحج والعمرة – اللغة البشتو

د حج د احكامو پيژندنه

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد
ونوعية الجاليات بالزلفي

أحكام الحج والعمرة

أعدده وترجمه للغة البشتو

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الأولى: ١٤٣٩/٨ هـ

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالزلفي

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالزلفي

أحكام الحج والعمرة- الزلفي، ١٤٣٩ هـ

ردمك: ١-٠٩-٣٨٢٤٣-٦٠٣-٩٧٨

(النص باللغة البشتو)

١- ٢- العمرة أ- العنوان

١٤٣٩/٦٣٥٥

ديوي ٥٢٥،٢

رقم الايداع: ١٤٣٩/٦٣٥٥

ردمك: ١-٠٩-٣٨٢٤٣-٦٠٣-٩٧٨

د حج د احکامو پیژندنه

د حج حکم او فضیلت : حج کول په ټول عمر کښې یو ځل په هر سړی او زړانه باندې واجب دی، د اسلام د ارکانو نه پنځم رکن دے، الله پاک فرمائی: [وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا]. {آل عمران: ۹۷} ترجمه: د الله دپاره په خلقو باندې زیارت د بیت الله دے د چا چه د لارې وس وی. او د الله رسول ﷺ فرمائی : بُنِيَ الْاِسْلَامُ عَلٰى خَمْسٍ شَهَادَةٍ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ ، وَاَنَّ مُحَمَّدًا

رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحُجِّ
 ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ "متفق عليه. ترجمہ: بناء د
 اسلام پہ پنخو ستنو باندے ده، گواهی
 کول ددے خبرے چه نشته حقدار د
 بندگی سیوا د الله پاک نه، او محمد ﷺ د
 الله رسول دے، د مונخ پابندی کول،
 زکات ادا کول، حج کول، او د رمضان
 روژے نیول. حج پہ هغه غوره عملونو
 کنبی دے چه الله ته د نزدیکت سبب
 دے. رسول ﷺ فرمائیلى دى : «مَنْ حَجَّ
 هَذَا الْبَيْتِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ
 وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». متفق عليه ترجمہ: چا چه حج

وکړو ددے کور او د (جماع د کوروالی) شهوت خبرے ونکړی، او نه ئے د گناه کار وکړو واپس به شی (د گناهونونه پاک) لکه څنگه چه د مور نه پیدا شوے وی .

د حج شرطونه :

هر بالغ عاقل مسلمان باندے حج کول واجب دی چه استطاعت لری، استطاعت دیته وائی چه دومره خرچه ورسره وی چه د تلو راتلو او د خوراک څښاک، او لباس دپاره کافی شی، او خپل

اهل ته هم نفقه پريږدي، او دغه رنگه
 مرض او د دشمن يره نوي، او د زنانه
 دپاره محرم سره تلل هم شرط دے، او که
 زنانه په حالت د عدت کښې وي بيا ورله
 هم د حج دپاره تلل جائز ندي ځکه چه
 الله تعالی د عدت والا زنانه دپاره د
 کورونو نه وتل منع کړے دے، بس د هر
 چا دپاره يو مانع د دغه موانعو نه چه
 موجود شي هغه باندے حج نشته دے .

د حج آداب :

۱=د حاجي دپاره د سفر کولو نه مخکښې

د حج په احکامو باندے ځان پوهه کول ضروری دی، که د کتاب د لوستلو په واسطه وی، او که د عالم نه دپوښتنے په ذریعه وی، خو ځان پوهه کول لازم دی =۲ د حاجی دپاره د صالح ملگری په ملگریا باندے حرص پکار دے چه په خیر کښې ورسره مدد وکړی، او د بدو نه ئے منع کړی خاصکر د عالم یا د طالب العلم سره ملگریا وکړی .

=۳ د حاجی دپاره په خپل حج باندے د الله رضاء مقصد گرځول ضروری دی.

۴= د فضول خبرونه خپله ژبه ساتل .

۵= د الله تعالی ذکر او دعاگانے ډیرے کول پکار دی .

۶= نورو خلقو ته ضرر نه رسول .

۷= زنانه لره پکار دی چه د خپل ستر او پردے ډیر خیال وساتی، د سرو د گنډے نه ځان وساتی .

۸= د حاجی په زړه کښې دے دا خبره حاضره وی چه زه په عبادت کښې یم، سیاحت او سیل نه دے، بعض خلق حج

د سیل او چکر موقعه گنږي، په هغه کښې تصویران وغیره وباسی دا گناه ده .

الاحرام:

احرام اصل کښي (په مناسکو د حج کښي د داخلیدلو نیت) ته واټی، څوک چه د حج او عمرے اراده لری، هغه باندے احرام واجب دے، حج کونکے یا عمره کونکے چه د مکے د خارج نه راځی، هغه به احرام د هغه میقات نه تږی کوم چه د رسول الله ﷺ په ژبه

مبارکھ مقرر شوی دی، هغه په لاتدنی
ډول دی:

۱- ذو الخلیفة : دا د اهل مدینه او د
مدینه د جهت نه چه څوک راځی د
هغوی دپاره میقات دے، اوس ورته
(أبیار علی) وائی.

۲- الجحفة : دا رابغ سره نزدے یو
ورکوټے کله دے، اوس خلق د رابغ نه
احرام تړی، دا د شام والو دپاره میقات
دے. ۳- قرن المنازل : (السبیل الکبیر)

دا طائف ته نزدې علاقه ده، د نجد والو دپاره میقات دے .

۴- یلملم : د مکه نه ۹۰ کلومیټره فاصله باندې دے، د یمن والو دپاره میقات دے ۵- ذات عرق : د عراق والو دپاره میقات دے . دا ځایونه نبی کریم ﷺ مقرر کړې دے د دغه خلقو دپاره او هر هغه څوک چه پدې باندې تیریږي په نیت د حج او عمرے اوسیدونکې د مکه او هغه څوک چه مکه کښې ئې

ځان د احرام نه حلال کړيدے هغوی به احرام د خپل ځای نه تړی .

احرام کښې سنت طریقه :

هغه کارونه چه د احرام نه مخکښې کول پکار وی . ۱- نوکان کت کول، د تخرگونو نه وینخته کت کول، بریتان کت کول، د نامه نه لاندے وینخته خرئیل، غسل کول، خوشبو استعمالول مخکښې د احرام نه صرف په بدن باندے نه په کپړو د احرام باندے .

۲- کنډلے شوے کپړے ویستل، صرف لنگ او خادر اچول، او زناڼه هر قسم کپړے اچولے شی صرف د ستر به ډیر اهتمام کوی چه د زینت ځایونه ئے بنکاره نه شی، مخ ته نقاب او لاسونوته دستانه به نه اچوی لیکن د پردو سرو نه به خپل ستر کوی .

۳- مسجد ته تلل راتلل د مونځ دپاره که د مونځ وخت وی .

او دوه رکعات تحية الوضوء کول پس ددے نه به احرام وتړی .

د حج طریقے :

د حج د کولو درے قسمه طریقے دی :

۱- حج تمتع، ددے طریقہ داده چه حاجی د حج په میاشتو کښې د عمرے دپاره احرام وتړی، او د عمرے نه بعد ځان د احرام نه حلال کړی، او بیا په مکه کښې وسپړی چه کله اتمه (۸) ورځ د ذی الحججه راشی نو د ځپل ځای نه د حج دپاره احرام وتړی، او کله چه د میقات نه ورتیریزی نو داسه دعا به ووائی : (لَبَّيْكَ عُمْرَةً مُتَمَتِّعًا بِهَا إِلَى الْحَجِّ)

یعنی د عمرے دپاره لبيک وایم ددے نه بعد به حج کوم، حج تمتع د ټولو نه افضله طریقه ده، کچرته یو حاجی مکه ته راشی مخکښې د حج د ورځو نه، او بیا روستو د خپل د اوسیدو د ځای نه د حج دپاره احرام تړی، نو وائی به: (لبيک حجا) پدے صورت کښې په حاجی باندے یوه هدیه قربانی کول دی، یو گډ د یو شخص نه کافی کیري، او یو د اوبنانو یا د غواگانو نه د اووه (۷) کسانو دپاره کافی کیري.

۲- حج قرآن، ددے طریقہ داده چه د عمرے او د حج دپاره به یوځای احرام وتری، د احرام د ترلو په وخت کښې به ووائی : (لبیک عمرة وحجا) یعنی د عمرے او د حج دپاره لبیک وایم، معنی ئے دا ده : اے الله ! زه تا ته په حج او عمرے سره حاضریم او ستا حکم ته تیار ولاړیم. د عمرے کولو نه بعد به ځان نه حلالوی تر یوم النحر (د اختر ورځے) پورے، دا قسم حج اکثر هغه خلق کولے شی چه د ۸ ذی الحجه نه لږ مخکښې راشی، او د حج پورے په احرام

کښې وی، او د ځان سره به هدیه هم بوځی، پدې طریقه حج کښې هم قربانی کول لازم دی.

۳- حج افراد، ددې قسم حج طریقه داده چه د حج نیت به صرف وکړی د میقات نه به ووائی : (لَبَّيْكَ حَجًّا)، یعنی د حج دپاره لیک ووايم، پدې طریقه کښې قربانی کول لازم نه دي. حاجی صاحب که جهاز کښې راځی نو د جهاز میقات ته رارسیدو نه مخکښې به احرام وتړی، کچرته د میقات (برابروالې) محاذات

پیژندل ورته مشکل وی، نو مخکښې
احرام تړل هم جائز دے، کوم کارونه
چه میقات سره کول پکار دی مثلاً
صفائی کول، خوشبو لکول، نوکان کت
کول وغیره، د مخکښې نه کول پکار
دی، جهاز کښې د کیناستلو نه مخکښې
د احرام کپړه به واچوی، یا دے په جهاز
کښې واچوی، د میقات سره به بیا
صرف نیت وکړی.

احرام کښې د داخلیدلو طریقه : احرام
کښې داخلیدو دپاره به پدے طریقه نیت

کولے شی : ۱- د حج تمتع دپاره د احرام طریقہ داده : (لبیک عمره متمتعاً بها الی الحج) یعنی د عمرے دپاره لبیک وایم، د عمرے نه بعد د حج کولو نیت لرم .

۲- که حج قران کوی نو داسے به وائی : (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا) د عمرے او د حج دپاره لبیک وایم. چه عمره او حج په یو احرام باندے کوی .

۳- که حج افراد کوی نو داسے به وائی : (لبیک حجا)، د حج دپاره لبیک وایم . د احرام نه پس تلبیه وئیل سنت دی، تر

د طواف شروع کیدو پورے، د تلبیه
 الفاظ دا دی : (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا
 شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ
 وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ) . ترجمه . حاضریم
 اے الله زه حاضریم ستا هیس شريك
 نشته زه حاضریم يقينا ٲول حمدونه او
 نعمتونه ستا دپاره دی او بادشاهی هم
 ستا ده ستا هیس شريك نشه دے

د محرم دپاره حرام شوی کارونه :

بعض کارونه د احرام نه مخکښي د محرم
 دپاره جائز وی، خو د احرام نه پس

وربانده حرام شی خکله چه اوس په عبادت کښې داخل شو، محرم بانده دا لاندینی کارونه حرام دی :

۱- د سر او د بدن د نورے حصے نه ویخته لرے کول حرام دی، لیکن د ضرورت مطابق په نرمی سره سر گروله شی .

۲- نوکان کپ کول، مگر که یونوک مات شی، یا درد کوی نو د هغه په لرے کولو کښې هم خه حرج نشته ده .

۳- خوشبو استعمالول او خوشبودار صابون استعمالول هم منع دی .

۴- د خپلے بښځے سره کوروالے کول، نکاح کول، بدن لښکول په شهوت سره، د خپلے بښځے مخ خکول، شهوت سره کتل وغیره حرام دی .

۵- لاسونو ته دستانے اچول .

۶- د حیواناتو یا د مارغانو بښکار کول د احرام په حالت کې حرام دی .

دا هغه کارونه وو چه سرو او بښځو ټولو دپاره حرام وو .

هغه کارونه چه صرف د سرو دپاره حرام دی هغه دا دي :

۱- گندلے شوے کپڑه. البتہ د ضرورت مطابق بِلت، (د ملا نہ تاو شوے پتئی) گھڑی، چشمے، او ددے پہ شان د ضرورت خیزونه استعمالول جائز دی .

۲- براہِ راست خپل سر نشی پتولے که براہِ راست نوی بیا خه حرج نشته دے لکه چھتری، موتر، بس، خیمه وغیره سره سر پتول جائز دی .

۳- خپو ته جرابے اچول جائز ندی، کچرته پیزار نوی، بیا د خرمنے موزے

اچولے شی، لیکن پرکی (کیتے) به
بنکاره کوی .

دده ممنوع خیزونو استعمال په دره
قسمه ده :

۱- بغیر د عذر نه یو خیز استعمالول،
پده صورت کنبی به دغه انسان
گنهاروی، او فدیہ به هم ورکوی .

۲- که د خاص ضرورت مطابق استعمال
کری، نو گنهار ندی، البته فدیہ به
ورکوی .

۳- کہ د عذر د وجه نه دغه منع شوے
 خیز استعمال کری، مثلاً دیوے مسئلے
 علم ورسره نوی، یا ترے هیره شوی وی
 یا مجبوره شوے وی، پدے صورت کنبی
 نه گنهگار دے، او نه ورباندے فدیہ
 شته دے،

د طواف طریقہ :

مسجد حرام ته د ورداخلیدو په وخت
 کنبی به بنی خپه مخکنبی کری، دا
 سنت طریقہ ده، او دا دعاء به ووائی :
 (بِسْمِ اللّٰهِ، وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ، اللّٰهُمَّ

اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ).
 ترجمه: شروع کوم په نوم د الله سره،
 درود او سلام دے وی په رسول الله ﷺ
 باندے، اے الله! بخنه وکړه ماته د
 گناهونو زما، او کولاوے کړه ما ته
 دروازے د رحمت خپل. (ابن ماجه)
 عامو مساجدو ته د داخلیدلو هم دغه
 طریقہ ده، ددے نه پس به کعبے طرفته
 روان شی د طواف دپاره.

۱- د حجر اسود خوا ته به لارشی، که
 ممکنه وی په بنی لاس باندے به حجر

اسود مسحه کړی، بسم الله، الله اکبر به
 ووائی، که ممکنه وی نو خکل دے ئے
 کړی، یا دے ورسره لاس مسحه کړی،
 او بیا دے لاس خکل کړی، او که دا
 ممکن نوی بیا به د لرے نه په لاس
 باندے اشاره وکړی، او الله اکبر به
 ووائی، لاس به نه خکلوی، بیا به خپل
 کس طرف ته کعبه کړی، او طواف به
 شروع کړی، د طواف په دوران کښې
 څه مخصوص دعاء نشته دے، د ځان
 دپاره یا د نورو مؤمنانو دپاره هر قسمه

دعاء غوبنتلے شی، د قرآن کریم تلاوت
هم کولے شی .

۲- کله چه رکن یمانی ته ورسیری نو که
ممکنه وی لاس باندے به ئے مسحه
کړی، او بسم الله الله اکبر به ووائی، او
لاس به نه خکلوی، کچرته لاس لکول
ممکن نوی، نو همداسے به تیریری او په
لاس سره به اشاره نکوی او نه به الله
اکبر وائی، د رکن یمانی او د حجر اسود
مینخ کنبې به دا دعاء وائی: (رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا

عَذَابِ النَّارِ). ترجمہ : اے ربہ راکړه مونږه ته په دنیا کښې ښه حالت او په آخرت کښې ښه حالت، او بچ وساته مونږ لره د عذاب د اور نه .

۳- کله چه حجر اسود ته ورسیري نو که ممکن وی، خکل به ئے کړی او یا به ورته اشاره وکړی، او الله اکبر به ووائی، پدے طریقہ په اووه چکرو کښې یو چکر پوره شو نو باقی اووه چکرے به پدے طریقہ پوره کړی .

۴- پدے طریقہ باندے به اووه چکرے پوره کړی، حجر اسود سره چه تیریزی الله اکبر به ووائی، اولنی درے چکرو کنبې به رمل کوي (یعني وارہ وارہ قدمونه به په جلتی سره اخلي) او باقی چکرو کنبې به عام منزل سره ځی، په طواف کنبې اضطباع (یوه اوره بنکاره کول) سنت طریقہ ده، د اضطباع طریقہ داده چه څادر به د بنی وورے دلاندے او د گسه وورے د پاسه واچوی، اضطباع په اولنی طواف کنبې کول پکار دی، او په غیر د طواف نه هم اضطباع نشته. ۵- د طواف د

پوره کولو نه پس به د مقام ابراهيم نه روستو دوه رکعاته د طواف وکړی چه مقام ابراهيم د مونځ کونکي او د کعبه په مينځ کي راشی، د مونځ په حالت کښې به دواړه اوورے پتي کړی، په اولنی رکعت کښي به : [قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ] يعني سورة الكافرون. او په دويم رکعت کښي به [قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ] سورت الاخلاص تلاوت کړی، که د مقام ابراهيم سره د خلقو د ډيروالي د وجه نه ممکن نه وی، بيا په مسجد حرام کښي چه هرځای وشي جائز دی .

صفا او مروہ کنبس سعی کول :

د طواف نه پس به سعی کیدلے شی، اول به صفا طرفته مخامخ شی، او دا آیت به ولولی : [إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ] {البقرة: ۱۵۸} ترجمه: یقینا د صفا او مروہ غونډی د الله د دین ننبخه دی، نو شوک چه د بیت الله حج یا عمره کوی، هغه باندے ددے دواړو سعی کولو کنبسې څه گناه نشته دے، او

خوک چه د زړه په خوشحالی سره نیکی کوی نو یقیناً الله تعالی قدر دان او په هرڅه باندې پوهه دی . صفا ته دومره ختل پکار دی چه کعبه ورته په نظر باندې راشی، کعبه ته به مخامخ لاس اوچت کړی، او دا دعاء به درې کرته ووايي: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعَدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ"، ددې نه پس به دعاء وغواړی، او بیا به مروه طرفته روان شی، د شنو راډونو مینځ کښې منډه وهل

پکار دی، تیزه منډه پکار ده خومره
 چه کیدله شی خو صرف د سرو دپاره،
 او د بنځو دپاره منډه نشته دے، کله چه
 مروه ته ورسیری نو قبله طرفته به مخ
 کړی او دعاء به وغواری لکه څرنګه
 چه صفا کښې ئے غوښتله وه، دسعی په
 اووه چکرو کښې یوچکر پوره شو، ددے
 پشان به اووه چکرے پوره کوی، د صفا
 نه شروع او مروه باندے به سعی ختموی
 .حاجی که نیت د حج تمتع کړے وی نو
 د سعی کولو نه پس به د سر ویخته کت
 کړی، او عمره به پوره کړی، پدے سره د

احرام نه حلال شو، خپلے کپړے به واغوندي. کله چه د ذی الحجہ اتمه ورځ راشی، نو د خپل د اوسیدو د ځای نه به احرام وتړی په هغه طریقه باندے چه څنگه ئے د عمرے دپاره احرام تړلے وو، د حج نیت به وکړی، او دا تلبیه به وائی: (لَبَّيْكَ حَجًّا) لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ" (البته څوک چه حج قران یا حج افراد کوی هغه به د سعی نه پس ویخته نه کت کوی احرام کنبې به وسپړی .

اتم (۸) ذی الحجہ :

پدے ورغ باندے حاجی صاحب منی
 ته حئی، او د ماسپخین، مازیگر، مانبام
 او ماسخوتن او د صبا مونخونه به په
 قصر سره کوی، البته جمع بین الصلاتین
 به نه کوی .

۹- نهم ذی الحجہ (یوم عرفه) :

پدے ورغ باندے به حاجی صاحب یو
 خو کارونه کوی :

۱= د نمر د راختلو نه پس به حاجی د
 عرفات میدان ته حئی، او د نمر د پریوتو

پورے به عرفات کښې وې، د ماسپڅين او مازيگر مونځ به يوځای په قصر سره (دوه دوه رکعاته) کوي، کله چه زوال وشي، بيا به د مونځ نه بعد ځان فارغه کړي د ذکر، دعاء او تلبیه دپاره، پدې ورځ باندې پيرې دعاگانې او الله رب العالمين ته عاجزي کول پکار دي، د خپل ځان دپاره د مور او پلار او عامو مسلمانانو دپاره دعاء پکار ده، په دعاء کښې لاس اوچتول سنت طریقه ده، عرفات کښې وقوف کول د ارکانو د حج نه دي، څوک چه په عرفات کښې

وقوف ونه كړې، د هغه حج نه كېږي، عرفات كښې د وقوف وخت د نهمه ورځه د ذی الحجې د نمر د راختلونه تر د لسمه ورځه د صباح د راختو پورې ده، بس څوك چه ایسار شو د ورځه یا د شپه په څه حصه كښې د دغه ورځونه، نو حج ته صحیح ده، لیکن حاجی صاحب به پوره كوشش كوی چه د عرفات حدود ته ورداخل شی .

۲= كله چه د عرفه په ورځ نمر پریوځی نو خه په اطمینان سره به مزدلفه طرف ته

روان شی، او په اوجت آواز سره به تلبیه وائی. مزدلفے ته رسیدو سره به د ماښام او د ماسخوتن مونځونه په جمع سره قصر وکړی، د مونځ نه بعد به د خوراک خښاک بندوښت وکړی، او بیا به اوده شی چه د سهار مونځ ته ترو تازه شی.

- ذی الحجہ (د لوئے اختر ورځ):

۱= د اختر په ورځ چه حاجی صاحب د سهار مونځ وکړی، خپل ځای باندے به کینی، او اذکار او دعاگانے به غواړی تردے چه تیاره ختمه شی. ۲= د نمر د

راختونه مخکښې به مني طرف ته روان شي، او په اوجت آواز به تلبیه وائی، د شیطان ویشتلو دپاره به وارې وارې اووه (۷) کانړی راغونډ کړی .

۳= تلبیه به وائی تردې چې جمره الکبری (لوی شیطان) ته ورسېږی، د هغه په ویشتلو به شروع وکړی په یو یو کانړی به ئی ولی او هر کانړی سره به الله اکبر وائی . ۴= د شیطان د ویشتلو نه پس قربانی کول دی، کچرته حج تمتع یا حج قران کوی نو مستحب داده چې د خپلے

قربانی نه خوراک وکړی، او نورو ته ئه هدیہ او صدقه کړی که ممکن وی. = د قربانی نه پس به حلق الرأس وکړی یعنی د سر ویخته به وخرئوي، اویا به قصر (ورکوټی) کړی، خو حلق افضل دے، د زنا نه دپاره صرف (قصر) دے یعنی دهرے کونځی نه به د گوتے د سر په مقدار ویخته کت کړی (تقریبا درے سینټی میټره) ددے نه پس حاجی صاحب د احرام نه حلال شو، کوم کارونه چه کول ئه حرام وو لکه ویخته، نوکان کت کول وغیره، هرڅه ورله جائز

شول لیکن نکاح (خپلے بنځے سره
 نزدیکت) نشی کولے ترخو پورے چه
 د بیت الله طواف ئے نوی کړی .

۶ = طواف الافاضة کول: د طواف نه پس
 دوه رکعاته مونغ د طواف کول، او بیا په
 صفا او مروه کښې سعی کول، کله چه
 حج تمتع وی ځکه چه حج قران، یا حج
 افراد کونکے اول د طواف قدوم سره
 سعی کړیده چه هغه سعی د حج وه،
 کچرته هغه سعی نوی کړی بیا سعی
 کول ورباندے لازم دی، د صفا او مروه

د سعی نه پس ټول ممنوع څيزونه حلال
شي کوم چه د احرام د وجه نه حرام
شوی وو.

۷ = حاجي صاحب باندے لازم دی چه
يولسمه او دولسمه شپه مني کښې وکړي
(يعنی د شپے اکثره حصه مني کښې تيره
کړي) او ديارلسمه شپه تيروول هم جائز
دی، څوک چه اراده د روستوالي لري. د
اختر په ورځ د اعمالو ترتيب دا دے :
رمے (شيطان وښتل) نحر (قرباني) حلق
(ويخته کټ کول)، طواف کول دا ترتيب

سنت دے، لیکن یو عمل مخکبني روستو
شی نوڅه حرج نشته دے

۱۱- ذی الحجہ (یولسمه ورځ) :

پدے ورځ حاجی صاحب باندے د
شیطانانو ویشتل لازم دی د نمر د زوال
نه روستو به شروع کوی، د زوال نه
مخکبني ویشتل جائز ندی، د بلے ورځے
د صبا راختو پورے ویشتل جائز دی،
اول به جمرة الصغری (ورکوټی شیطان)
وولی بیا جمرة الوسطی (مینځنی شیطان)
او بیا جمرة الکبری (لوئی شیطان) د زوال

نه پس تر د بلے ورځے د صبا راختو پورے ویشتلے شی .

د جمرات ویشتلو طریقہ داده :

د ځان سره (۲۱) یو دپاسه شل وارہ وارہ کانږی راواخلي، او د ورکوټی شیطان خوا ته به لارشی، په یو یو کانږی باندے به ئے اووه ځل وولی، او هر کانږی سره به الله اکبر وائی، بیا سنت طریقہ داده چه لږ بنی طرفته شی، او اوږده دعاء وغواړی، ددے نه پس د مینځنی شیطان خوا ته ورشی او اووه کانږو باندے به ئے

وولی، د هرگوزار سره به الله اکبر وائی،
 بیا سنت طریقه داده چه گس طرفته به
 ودریزی، او دعاء به وغواپی . ددے نه
 پس به لارے شی لوئی شطان ته، په هغه
 مخکنئ طریقه به ئے وولی، د هر کانپی
 سره به الله اکبر وائی، ددے نه پس به نه
 ودریزی .

۱۲- دولسمه ذی الحجہ :

۱= پدے ورځ به حاجی هغه څه کوی
 چه په یولسم (۱۱) د ذی الحجہ باندے
 ئے څه کپی وی. کچرته یو حاجی

صاحب غواړی چه تر (۱۳) ذی الحجہ پورے ایسار شی، نو هغه کارونه به کوی کوم چه مخکښې دوه ورځو کښې کړی وی. د شیطان د ویشتلونه روستو به حاجی صاحب بیت الله ته د طواف الوداع دپاره ځی، د طواف د اووه چکرو نه پس به دوه رکعاته د طواف که ممکن وی د مقام ابراهیم نه شاته وکړی، او که ځای نوی نو بیا د مسجد په هر ځای کښې کیدلے شی. دا طواف په هغه زنانه باندے نشته چه مریضه وی (حائضه، یا نفاسه) د حاجی صاحب

دپاره دا هم جائز دی چه طواف افاضه
 (د اختر د ورځے طواف) روستو کړی
 دولسم د ذی الحجہ یا دیارلسم د ذی
 الحجہ ته، خو بیا به صرف د طواف
 الافاضة نیت کوی، او دا طواف به د
 طواف الوداع په ځای کافی شی. د طواف
 الوداع نه روستو مکه کنبې بغیر د
 ضرورت نه ایساریدل ندی پکار،
 کچرته پیر وخت دپاره پاتے شی، نو
 دوباره به طواف الوداع کوی.

د حج ارکان

۱: الاحرام .

۲: الوقوف بعرفة.

۳: طواف الافاضة .

۴: السعی بین الصفا والمروه.

چا چه پدے ارکانو کنبې څه پرینودل
حج ئے صحیح ندے.

واجبات الحج :

۱= د میقات نه احرام تړل

۲= عرفات کنبې وقوف کول د نمر پریوتو

پورے، څوک چه د ورځے وقوف کوی .

۳ = مزدلفه کنبې شپه کول تر صبا پورے چه خه تياره ختمه شی مگر بوډاگان او زنانه د نیمه شپه هم تلله شی . ۴ = منی کنبې د اختر نه روستو دوه یا درے شپه تیروول (ایام التشریق) .

۵ = دغه ایام التشریق کنبې د شیطان ویشتل (رمی الجمرات)

۶ = د سر وینخته کت کول یا ورکوته کول
۷ = طواف الوداع

پدی مذکورہ خیزونو کنبې چه د چانه یو پاتے شو نو دم به ورکوی، گډ یا د

غواء اومه حصه او يا د اوبن اومه
 حصه به قربانی کوی، او د حرم په
 مسکینانو باندے به ئے تقسیموی .

د مسجد نبوی ﷺ زیارت

د مسجد نبوی زیارت د مونخ کولو دپاره
 مستحب دے حکه حدیث کنبې راغلی
 دی: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ
 صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ». ترجمه:
 رسول الله ﷺ فرمائیلي دی چه زما پدے
 جومات کنبې یو مونخ د زرو مونخونو
 نه غوره دے په نورو جوماتونو کنبې

سیوا د مسجد حرام نه، ځکه هغه کنبې یو مونځ په یو لاکه دے، ددے مسجد دپاره په کال کنبې څه خاص وخت مقرر نشته، او نه د حج حصه ده، هر وخت یو مؤمن د نبی کریم ﷺ د قبر زیارت کولے شی، او د هغه د دوه صحابه کرامو ابوبکر صدیق او عمر بن الخطاب رضوان الله علیهم اجمعین د قبرونو، او د نبی کریم ﷺ د حجرے مسحه کول یا خکلول یا طواف کول یا د دعاء په وخت کنبې ورته مخ کول دا ټول جائز ندی.

فہرست د حج او عمر ے احکام

3	د حج د احکامو پیژندنه
5	د حج شرطونه
7	د حج آداب
9/12	احرام / د احرام سنت طریقه
14	د حج طریقه
19	احرام کنبی، د داخلیدو طریقه
21	د محرم دپاره حرام کارونه
26	د طواف طریقه
33	د صفاء مروا مینځ کنبی، سعی
19	د ذی الحجی 8 و 9 و 10 ورځ
50	د حج ارکان
51	د حج واجبات
53	د مسجد نبوی زیارت